

Список використаних джерел

1. Tapygina, E.V. (2019) [Is There a Place for Career Guidance Work with Students in the Simulation Center?]. *Virtual'nye tehnologii v meditsine = Virtual Technologies in Medicine*. No. 1 (21), pp. 27–31.
2. Використання методик симуляційного навчання в підвищенні професійної компетенції лікарів та пара — медиків на кафедрах ДЗ «ЗМАПО МОЗ України» / О.С. Никоненко, С.Д. Шаповал, С.М. Дмитрієва, Т.О. Грицун // *Медична освіта*. — 2016. — № 2. — С. 120,123.
3. Перспективы симуляционного обучения у свете подготовки практикующего врача / А. Ш. Арзикулов, Б. Б. Инакова, М. Ш. Ганиева [и др.]. — Текст: непосредственный // *Молодой ученый*. — 2019. — № 46 (284). — С. 241–244.
4. Тітова А. В. Формування професійної компетентності майбутніх сімейних лікарів / А. В. Тітова // *Витоки педагогічної майстерності*. — 2017. — Вип 19. — С. 321–326.
5. Тітова А. В. Посилення мотивації майбутніх сімейних лікарів до використання вебтехнологій у професійній діяльності як педагогічна умова / А. В. Тітова // *Витоки педагогічної майстерності*. — 2019. — Вип 22. — С. 192–197.

ОПТИМІЗАЦІЯ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ

Волошинович Н.С.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вимушений перехід на дистанційний формат навчання у вишах ставить перед системами освіти всіх країн світу складні питання організації безперервного навчання студентів, проведення атестаційних випробувань, збереження стабільності інституту освіти загалом. Навчання в очному режимі, безумовно, набагато краще та ефективніше. Однак виклики, які постають через пандемію коронавірусної інфекції, дають поштовх створювати нові якісні методи викладання студентам медичних закладів. Неможливість використання симуляційного обладнання в очних практичних заняттях у період пандемії COVID-19 для набуття необхідних практичних навичок та, відповідно, якісної підготовки фахівців до акредитації призводить до питання про використання інших, порівняно нових методів електронного навчання та дистанційних освітніх технологій. Однією з альтернатив є використання відеоматеріалів як підготовчий етап перед процедурою акредитації та тимчасової заміни традиційного очного навчання.

Метою роботи було проаналізувати ефективність застосування відеоматеріалів при дистанційній освіті та перспективи їхнього використання в очному форматі навчання. При введенні обмежувальних заходів найбільш дієвим методом підготовки до подальшої процедури акредитації фахівців були відеоматеріали, які були зняті з використанням симуляційного обладнання. Багато викладачів Навчально-тренінгового центру симуляційної медицини Буковинського державного медичного університету вдавалися до цього методу. Відеоуроки з докладним розбором проходження станцій об'єктивного структурованого клінічного іспиту (ОСКІ) виявилися найбільш затребуваними серед вітчизняних та іноземних студентів нашого закладу, а відеоматеріали, зняті для правильного розуміння алгоритму дій таких як: виконання серцево-легеневої реанімації, інтубації трахеї, зупинки кровотеч, проведення внутрішнього гінекологічного обстеження, ведення пологів та інших, на час пандемії замінили традиційне очне навчання. Одним із найбільш суттєвих аспектів у використанні відеоматеріалів є докладне роз'яснення викладачами симуляційного центру основних моментів проходження станцій. Підготовка до процедури ОСКІ, у межах якої студенти готуються до здачі таких станцій як екстрена допомога, базова серцево-легенева реанімація дорослих/дітей, збір скарг та анамнезу, а також огляд шийки матки в дзеркалах, взяття мазків для бактеріоскопічного дослідження, також включають відеоматеріали зі зручним використанням хронометражу кожної практичної навички, що також надає відчуття часу при виконанні завдання в реальному житті. Для заміни навчання із застосуванням симульованих умов на цей момент використовуються дистанційні онлайн-заняття, під час яких викладач показує на фантомах і манекенах правильну техніку відпрацювання практичних навичок та відповідає на питання студентів, що виникають у процесі заняття. У такий спосіб дотримуються санітарно-епідеміологічних вимог, а також студенти мають можливість дізнатися про ключові аспекти проходження станцій і, відповідно, застосувати отримані навички у своїй медичній діяльності. Окрім цього, більшість студентів позитивно оцінила такий метод викладання й показала високі результати успішності при складанні ОСКІ.

Висновки. Досвід вищезазначеного методу проведення занять у симуляційному центрі показав можливість поєднання реальних та дистанційних технологій як для проведення занять зі студентами, так і в межах підготовки до проходження станцій ОСКІ. Цю методику можна успішно рекомендувати як самостійну підготовку вітчизняним та іноземним студентам медичних закладів у разі неможливості очного відвідування занять

в умовах карантинних обмежень та тим студентам, які не можуть із тих чи інших причин відвідувати заняття в симуляційному центрі.

Список використаних джерел

1. Aquifer (MedU): resource for advancing clinical teaching and learning. URL: <https://www.aquifer.org> (25.06.2019).
2. Sørensen J.L. et al. Design of simulation-based medical education and advantages and disadvantages of in situ simulation versus off-site simulation // BMC Med. Educ. — 2017. — 17. — 20.
3. Stocker M., Laine K., Ulmer F. Use of simulation-based medical training in Swiss pediatric hospitals: a national survey // BMC Med. Educ. — 2017. — 17. — 104. — doi: 10.1186/s12909-017-0940-1.
4. Ефективність симуляційних сценаріїв в оптимізації практичної підготовки студентів у закладі вищої медичної освіти України / Т. М. Бойчук, І. В. Геруш, В. М. Ходоровський [та ін.] // Медична освіта. — 2018. — № 2. — <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2018.2.8965>.
5. Тітова А. В. Посилення мотивації майбутніх сімейних лікарів до використання вебтехнологій у професійній діяльності як педагогічна умова / А. В. Тітова // Витоки педагогічної майстерності. — 2019. — Вип 22. — С. 192–197.

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Воробець В.П., Смандич В.С., Буряк О.Г., Сокорська В.О., Райда В.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Основним завданням, що постає перед вищими медичними навчальними закладами є надання якісної медичної освіти. Нині це завдання може бути вирішеним за допомогою впровадження інноваційних технологій, розвитку віртуальної освіти та самоосвіти медиків.

Тому ключовим аспектом розвитку вищих медичних навчальних закладів є підвищення рівня володіння практичними навичками без ризику нанесення шкоди пацієнту. Чимала кількість лікарів-інтернів стверджують, що відчувають себе недостатньо підготовленими й невпевненими при виконанні необхідних лікарських маніпуляцій. Тому можна зробити висновки, що класичні форми навчання, лекції, семінари, ранкові обходи пацієнтів, не формують у студентів алгоритму дій при критичних ситуаціях. Отож, у цій ситуації більш ефективним є симуляційне навчання.